

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 48. Patres de recipiendis Franciæ Legatis in quadem Congregatione
consultantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI
A.C. 1546.

sed quod iusti esse possimus : ceterum de se fides haud sufficit, ut liquet ex Augustini dicto ad Bonifacium, expendentis, quod in secundo capite S. Joannis habetur : Multi crediderunt in nomine ejus, ipse autem Jesus non credebat semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes: Fides igitur potest persistere absque probis operibus, atque in eo statu ad Christum sibi attrahendum minime sufficit.

§. XLVIII.

Patres de recipiendis Franciæ Legatis in quadam Congregatione consultantes.

*Pallav. l. c.
c. 3. n. 1.*

His conventibus interea habitis die vigesima sexta Junii tres Regis Franciæ Legati Claudius Durfeus, Lignerius, & Danesius Tridentum venerunt: quapropter die decima tertia Junii in quodam Patrum cœtu, de debito eos recipiendi modo, necnon de loco ipsis designando agebatur. Præprimis Pæccus Cardinalis Regis pietatem commendans Synodi Legatos hortabatur, ut ejusdem Oratores omni benevolentiae genere, gratique animi signo exciperent; „haud enim, inquiebat ipse, dubito, quin illi tam ad Sessiones, quam ad Congregationes, sint admittendi, „sua-

„suaque prudentia ac doctrina Patribus
 „auxilio futuri: Porro quod ad loci præ-
 „rogativam eis concedendam spectat, il-
 „lis eandem assignare, haud opus fore
 „mihi videtur; existimo enim, nullam
 „cum Cæsareis Legatis æmulationem ex-
 „orituram, præcipue cum Romanorum
 „Regis, aliorumque Regum Oratores a
 „Synodo absint: si tamen hac super re
 „quicquam esset statuendum, aliud mihi
 „dicendum non suppetit, nisi priorem
 „Conciliorum ritum esse servandum. Ve-
 rum Patres hanc rem Legatorum pru-
 dentia esse committendam, unanimi
 suffragio censuerunt.

Non deerant tamen, qui veteres
 suscitabant lites circa loci præroga-
 tivam, quam Romanorum Rex sibi com-
 petere contendebat. Hos inter præci-
 pius erat Episcopus Materanus, qui pa-
 lam profitebatur, quod omnino, si præ-
 cedentium Synodorum consuetudinem
 sequi oporteret, extra omne dubium fo-
 ret, quod Romanorum Regis Legati
 Galliarum Regis Oratores præcedant,
 cum id quoque in Concilio Lateranen-
 si observatum esset: verum huic Arma-
 canus respondit hunc in modum: „In-
 „ter Maximilianum tum Romanorum Re-
 „gem atque Ferdinandum, qui nunc hac
 „dignitate insignitus est, discrimen in-
 „tercedere videtur; quippe eo tempore
 „Ma-

Sæcul XVI.
 A.C. 1546.

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

„Maximilianus quamvis jamjam in Cæ-
sarem electus esset, nonnisi tamen Ro-
manorum Rex appellabatur, eoquod
nondum Cæsarea corona esset redimi-
tus; id tamen minime obstare poterat,
quominus cunctis juribus Imperio anne-
xis frueretur: at non eadem ratio circa
Ferdinandum versatur, eoquod nec Im-
perium, nec illius jura ejusdem pote-
stati subsint, sed adhuc dum ea Carolus
V. Cæsar obtineat. Hac super re plu-
res alii ultro citroque disceptabant, ac
quisque firmiora rationum momenta
suxæ opinioni suffragari censebat, tan-
dem vero conclusum, prudentiæ Lega-
torum, qui cuncta dissidia componere
promiserant, totam rem esse relin-
quendam (*).

§. XLIX.

(*) Qua ratione Legati Apostolici litem
composuerint, Continuator reticuit, ut æqui-
or videretur obstrepentium repugnantia: ce-
terum Cardinales Legati, ut inquit Pallavicinus
l. c. *Patres publice monuerunt, in Synodi
primordiis per sanctionem fuisse cautum, ne
cuipiam ex ulla cæremoniarum officiorumque
functione quidquam juris vel accederet, vel de-
cederet* Ceterum huic Sanctioni jam in prio-
ribus Conciliis sæpius factæ plures aliorum
Principum Oratores, acquiescisse constat.